

Thor solag opäll klockan 7.

Min älskade Emelie!

X och känner
vara det i den
var viktai.

Min älskade Emelie!

Tack så hjertligt för ditt kärä bref
igår! Det var dem alltid så välkommet.
Men kärä systar, du behöver aldrig
ursäkta att du ej skrifit, ty jag vet
jag så väl orsaken hvarför du ej har
gyordt det. Jag har också varit lika
dilig att skrifva denne sednaste
tid, dock af samma orsak som du
och det får du förlata mig. —
Älskade Emelie, hvad skall jag nu
svara på ditt bref, och ditt fästlags
för vår summar? Ja! först och främst,
en hjertinnerlig tackrägelse! Först,
att ni ären så goda och vilja ha op-
tilleder, och ännu till, så som i sista
somras. Men vet du, det är och blir
alltför ringket. Tack, var vift också
så god, och då han sönstaga var här

Lad op komma, men nog skulle vi ej ha hems
 betala för op ordentlig inskridning, ty nog
 veret man ju allt det kostar att ha folks i
 så länge tid, det vände jag också åt Eva.
 Jag vet nu ej ^{rättigt} huruvi skola göra, om vi
 skola kunnar antaga eder väntiga hujd.
 ning att komma och vara rättigt till
 Fremmans" nog blir det för nöjet godt
 för op, men jag har också så svårt
 att strida emot, da ni äro så gledar och
 ber op, och så är jag räddat åt det du blir
 ledsen, när han ville ha op. Jag har ^{därför}
 tankt, att om vi ej kunnar resa till Nyby
 som vipt ser omöjligt ut att ^{dorförsta komma} de och
 vi vän deligt hörde tacka för eder
 gästhet fulla intyndning. För Carolina
 måste jag få betala karaste du, va
 mycket som ^{bestämmes} nog också alla edera
 egen kostar i månaden. Haffe kunn
 vi ju ha hjälpa så far Carolina deraf
 agtsså.
 Fredag:
 Jag är ofta blef jag afkruten i min skrif
 ning af Rosa och Lotte som kom in på

afsked, de resa lördag eller söndag. Sedan kom
 duke, en liten stund in, förrän han gick till
 Skaramenie med skolungdomen, han läfta
 i dag komma in på någon stund om han
 skulle hinna. — Jag får ⁱⁿ även så myck
 tacksa eder som ären så gleda och erbygda
 Yaches rum åt op, men vid du Emilia
 nog troppas jag blixtvis så rask, att jag
 kan gå uppifå trapporna till det rum
 vi fört bekvämt, om vi in ämlien kan
 få det, ty det är jag så van, och det
 äro vi se bra undan, och oler han Ca
 rolinas borga vinden om han får det.
 Jag tjekeva så om det rummet. Men om
 du skulle komma fremmende som
 behöver det, da ^{flexta} vi så gerna fast
 fast på vinden, det har vi nog kro blott
 det ej bläver, om vi kan ej ifråga om det.
 rummet. Jag har varit engang till Ludvigs
 uppför så många trappor, och till Tant B.
 häromdagen på midsdag, det också finnes
 i två trappor, och jag vill så gerna litet
 försöka anstränga mina ben, ty det bli
 värre att ej göra det, sedan oler nu

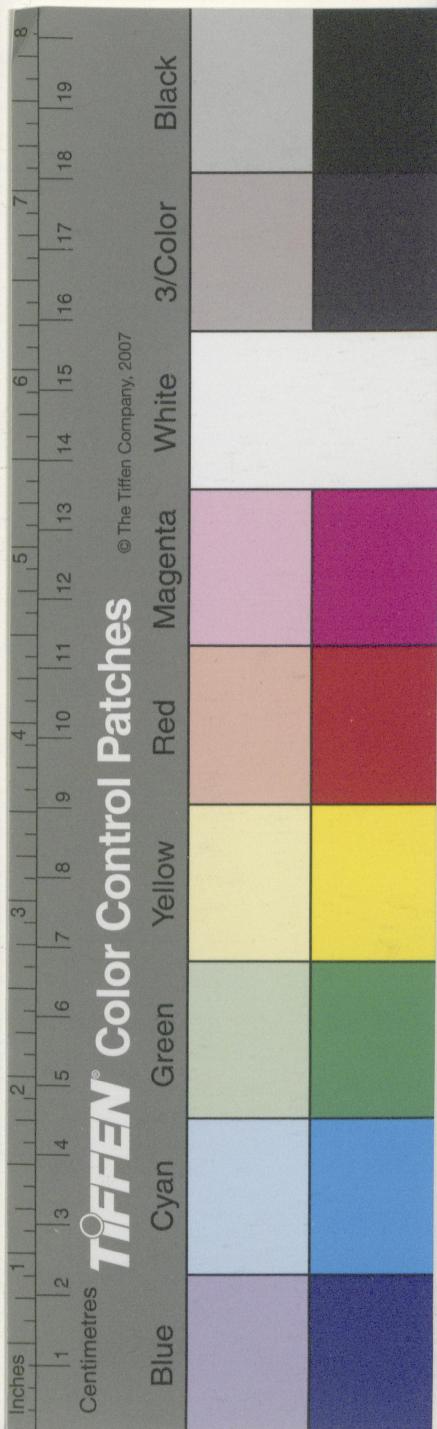
blifvit hett litet bättre. — Af detta bref
 ser jag, att Åva ej berättat om hvar före
 det först blef fråga om Nybergss å rummats
 ogo. När Ålma och B. var här erbjödlo ole
 af sig sjelfva rummet åt ogo, sade sig ej alles
behöfva det. Naturligtvis sade jag, att de nog
 kommit att vikna det. B. snedte, kanske får
 master det lilla köket brevid åt köket etc
 så kan ni ha ejet hushåll, det aut skulle ju
 vart sa utmärkt (så skulle ni ej varit ev
 till nötköng) men jag ville ej ^{det} få deras skull.
 Idag träffade Ålma B. ånnu, och då åter
 föreslog han sammarsaka, men intet tankte
 vi istånderygå. Men efter en tid när jag var
 så der meror skral, företag Ålme sig, mig
alledeles overtanole, att skrifva och fråga Ålma
 om de verkligen kunde hyra åt ogo det
 rummet, men blott i nödfall, ifall jag ej
 skulle verka gryp för trappaner. Ålma sa
 då genast att de säger ej gjorde det, att de ej
 behöfde rummet, och att det nog var deras
 falkomliges allvar att lämna ogo det,
 om jag ej skulle bli storle af barnen, han
 skref så inverigt väntigt ogo

(Thorsdag kväll kl. 7)

bad ogo tro dem. Da först sände Alina
elerom att mig, och då var Eva isten
och Alina häste upp brevet för henne,
sa att jag trodde Eva ^{hade} mänt om hvar
före vi tänkte på deras rum. Jag tyckte
vist att det ha de varit utmärkt om vi
kunnat taga deras rum, eftersom för det
kolla köket, om Carolina fann koka åt oss,
och fann boder, ifall ni ej fått lofle
på det. Men nog tyckte vi att det
äfven var illa, att taga Nybengo
rum, och skulle ej heller ha
gjordt det, om ej i nödfall
att jag röne skrav.

Nog är det bäst att vi således
be deras rum, nog är det för
mig, och jag tror, att Carolina
äfven skulle ha svårt att
lägger sig där ner, utan
för oss. Det rummet blir
så nöjligt också för herrar
som möjligens kommer till
er. — Att detta blir nu så
nödigt, men jag ville

att du skulle förtäa upp
varför vi kunde tänka
på Nybergs runt.

Nog är jag ju litet bättre
än tidens här föret, fast
jag ju är ju var sämre,
det tyckes endast som som
mann skulle göra gott.

Jag tar in lapis ziller, och
jag tar allt sivo litet väl-
görande för uniolettn.
L. har ej manit hittidag
hanot väll ej.

Inna går till anslötens för
att träffa honom, vi gjorde
att L. fort med elen.

Jag slutar nu så här
hur befriat med att.

Tusenadefallt helsingor
ifrån upp, och varmer
tack sågelsef för intyget
ni gjort till i sommar, men
kanke fungera ni om och
vi betala för upp, gör det.

